

Štev. 9. Leto 3.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrtletno 12 dinarjev.Uredništvo in upravnništvo:
Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški
trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.**Sooje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpin in organizirajte se vsi v USŽJ**

Manifest strokovne Internacionale.

Delavcem vseh dežel!

Osemurnik je v nevarnosti!

Od leta 1919 se večina vlad protivi, da ratificira vašingtonsko konvencijo o osemurniku, ki naj osemurnik utrdi!

Kapitalisti so to zavlačevanje cynično izrabljali v svoj prid — in izgovarjaje se na gospodarske krize — poskušali upeljati daljši delovni čas.

Nevarnost je danes večja kakor kedaj poprej!

Saj je vendar konservativna britanska vlada, ki načeluje reakciji v boju proti osemurniku, internacionalnemu Uradu Dela postavila enostavno vprašanje o reviziji vašingtonske konvencije!

Ako se internacionalni proletarijat ne postavi z vso odločnostjo v bran in ne izvojuje ratifikacije konvencije pred letom 1930, t. j. pred določeno dobo za revizijo, obstoji nevarnost, da se pridobitev osemurnika, za katero se delavci celega sveta borijo že več kot četrstoletja, ukine.

Tak zločin na osemurniku delavski razred ne sme dopustiti.

Revizija te najvažnejše socialne pridobitve na slabše znači istočasno kot odreči se osemurniku.

Osemurnik: to pomeni delavcu nekaj ur posvetitve družinskemu življenju, posvetitve njegovemu duševnemu razvoju in istočasno dvig delavca na stopnjo človeškega dostojanstva.

Osemurnik: to je stremljenje proletarijata k osvoboditvi, oživiljena zavest k boljši bodočnosti!

Zato je dolžnost delavskega razreda že sama po sebi začrtana:

Obramba osemurnika z vsemi na razpolago stoječimi sredstvi in močmi!

Pozivljamo internacionalni proletarijat, da se Prvega maja, na zgodovinski dan zahteve po osemurniku, dvigne k mogočnemu protestu in k mogočni zahtevi za osemurnik!

Nobenega odlašanja več!

Vlade morajo to, kar so prevzele in podpisale, to je ratificiranje osemurnika, izvršiti.

V vseh parlamentih mora priti na dnevni red ratificiranja vašingtonske konvencije!

Neuklonljiva volja organiziranih mas mora vlade in parlamente prisiliti, da ratificirajo osemurnik!

V tem boju gre za osemurnik, za zboljšanje, za svobodo in bodočnost delavskega razreda. Obnovljeni boj za osemurnik z nepremagljivo močjo mora biti neupogljiva volja delavstva vseh dežel!

Odrava osemurnika bi pomenila novo gospodarsko vojno narodov.

Kapitalistični konkurenčni boj bi povzročil nova opustošenja med delavskim razredom in imperializem, ta najmočnejša in latentna vojna nevarnost, bi naravnost praznovala nove orgije!

Pravica delavcev, dosedaj pridobljena socialna reforma in svetovni mir je v nevarnosti!

Internationalni proletarijat bo, zavedajoč se vseh teh nevarnosti, pokazal, da je za njegovim velikim imenom živa sila in energična volja mas.

PREDSEDSTVO STROKOVNE INTERNACIONALE.

Prvi maj.

Prvi maj za delavski razred še vedno ne pomeni dneva veselja. Kamorkoli pogledamo, obstoja nevarnost, da se bo položaj delavstva še vedno poslabševal.

Ena najhujših šib, ki tepejo delavstvo, je **brezposelnost**. Milijoni delavcev v vseh državah sveta so nasilno izločeni iz produkcijskega procesa in z ženami in otroci vrženi v brezmejno bedo. Plače onih, ki še imajo delo — in v pretežni večini držav tudi njih delovni čas in splošni življenjski pogoji — zaostajajo daleč za predvojnimi.

Povsod se delavstvu kratijo **politične pravice** in **svoboda**, v marsikateri državi so jim te popolnoma ugrabljene. **Fašizem**, ki ga je delavstvo po večini, kljub vsem opozorilom in svarilom smatralo le kot poseben italijanski pojav in vsled tega ignoriralo, nadaljuje svojo zmagonosno pot po vsem svetu. Italija, Španija, Ogrska, balkanske države, Poljska in Litva so že vprežene v njegov jarem: delavski pokret v teh državah je preganjan, oslavljen ali uničen. Stotine naših najboljših borcev je bilo pobitih, tisoči in tisoči morajo prenašati strahovite muke po ječah.

V večini drugih držav še ni prišlo tako daleč, vendar tudi v teh reakcionarni krogi napredujejo in stavijo vedno glasnejše zahteve za energično in jačjo akcijo proti delavskemu razredu.

Istočasno pa se pojavlja **stalna nevarnost**, grožnje z novo svetovno vojsko, nadaljnim prelivanjem krvi, ki bo še bolj strašno in grozno, kot ona svetovna morija, od katere je preteklo komaj 10 let, in ki naj bi bila »zadnja«. Mesto **razorožitve** vidimo povsod oboroževanje, pomnožitev stalnih vojsk.

Res, letošnji prvi maj ni za nas nikak praznik, dan sreče in veselja, ampak preje dan resnega in skrbnega premišlje-

vanja onega, kar ima delavski razred še pričakovati. Naj bo letošnji prvi maj **dan samospoznanja**, dan, tekom katerega bomo mi vsi — železničarji, mornarji in transportni delavci, organizirani v I. T. F. — **iskali resnice** in se potrudili biti odkriti proti samemu sebi in proti delavskemu razredu. Ne opajajmo sami sebe z lepimi slikami, pesmimi in govori, marveč vprašajmo se na ta dan med seboj z vso resnostjo: Kje smo? Kako stoji naš pokret? Kaj smo dosegli? Kakšne težave in nevarnosti nam groze nacionalno in internacionalno? Kam gremo?

Za nas transportne delavce naj bo prvi maj **dan ojačane bojevnosti**, dan hladne in trezne odločnosti, brez sentimentalnosti, a kljub temu poln gorečega idealizma in radostnega optimizma — ker si upamo gledati resničnost tako kot je, resničnost temne, grozeče sedanosti in svetle, vesele, rdeče bodočnosti.

Prisezimo, da bomo, ne oziraje se, kje smo, kateri jezik govorimo in kateri narodnosti ali plemenu pripadamo, ostali zvesti našemu idealu, ostali zvesti naši organizaciji in Internationali. Postanimo boljši internacionalisti, bodimo prežeti prepričanja, da je delavski razred celota, ne oziraje se na meje in ovire. Uvidimo že enkrat končno veljavno, da se bo mogel proletarijat uspešno upirati navalu tesno združenega internacionalnega kapitala le v najtesnejšem sodelovanju vsega delavstva in izvajanju parole: Eden za vse, vsi za enega. Šele, ko bo pretežna večina delavstva vseh držav prežeta od tega spoznanja, bo zadobil prvi maj svoj popolni pomen.

Sodrug! Obljubimo si med seboj, da bodi za nas ta 1. maj začetek novega leta nepomirlivega boja proti kapitalizmu in njegovim oporam in izpolnimo to obljubo!

Edo Fimmen.

